

РЕШЕНИЕ

№ 2053

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1127** по описа за **2024** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу Решение № 5598/04.12.2023 г. по НАХД № 9031/2023 г. по описа на СРС, НО, 16 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 001902/20.04.2023 г., с което на „БМ лизинг“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 22 000 лв. за нарушение на чл. 68, вр. с чл. 68г, ал. 4, вр. с чл. 68д, ал. 1, пр. 1, на основание чл. 210а от ЗЗП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. От процесуалния му представител юрк. П. е постъпила писмена молба, в която заявява, че поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „БМ лизинг“ ЕООД – в съдебно заседание не се представлява. В представен по делото писмен отговор на касационната жалба от процесуални му представител юрк. Т. се моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че при извършена проверка от контролните органи на КЗП на 25.01.2023 г. на интернет сайта на дружеството <https://bmleasing.bg/> е констатирано, че в секция „Продажби“ при избор на автомобил и при натискане на бутон „Повече информация“ се отваря прозорец, на който се предоставя следната информация: „гарантиран произход 2. (4) възможност за собствен лизинг (одобрение до 2 ч.)“. В конкретния случай има възможност да се кандидатства с попълване на онлайн запитване или чрез обаждане на посочен в сайта телефон, без да е пояснено, че разглеждането на документите, проверката и одобрението ще бъдат направени до 2 часа, но в рамките на установеното работно време на дружеството. Работното време, посочено на интернет страницата <https://bmleasing.bg/>, е: Понеделник - Петък 09:00-18:00 ч. За констатациите от проверката е съставен протокол с № 0001417/25.01.2023 г.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение № 001902/20.02.2023г. за нарушение на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП, извършено на 25.01.2023 г., в [населено място]. Актът е съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя и е надлежно предявен и връчен на същата дата на последния, без да се дадат обяснения или направят възражения. По така съставения акт за установяване на административно нарушение са постъпили писмени възражения от „БМ Лизинг“ ЕАД в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, в които са изложени релевираните с жалбата съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на акта.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 001902/ 20.04.2023г.

За да отмени НП, СРС е приел, че не е налице невярно представена информация от търговеца на проверения интернет сайт, която би повлияла на търговското решение, взето от средния потребител.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП императивно забранява нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на понятието "търговска практика" е дадена в § 13, т. 23 ДР от ЗЗП и това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП е дадена легалната дефиниция на нелоялна търговска практика, а именно - търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

В текста на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП е посочено, че съществено изменение на икономическото поведение на потребителите е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

Тези разпоредби кореспондират с Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г., касаеща нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими към нелоялни търговски практики. Изрично е конкретизирано, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д - 68к от ЗЗП. Препращането има за цел да въведе и други случаи, на които законодателят придава характер на нелоялна търговска практика, макар те да не съдържат елементите на дадената в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП дефиниция.

В разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а разпоредбата на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП определя като заблуждаваща всяка търговска практика, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Ал. 2 дава подробно описание на изискванията, които следва да включва информацията, а ал. 3 от същата норма допълва, че заблуждаваща е и всяка търговска практика, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, води или е възможно да доведе средния потребител до вземането на търговско решение, което не би взел без използването на търговската практика.

Касационният състав споделя извода на СРС, че в случая предвид характера на правоотношението, което евентуално би възникнало между търговеца и потребителя, а именно сключване на договор за лизинг, не е налице търговска практика, която би подвела средния потребител при взимане на решението му. Предвид обстоятелството, че в интернет страницата на търговеца е посочено работно време на неговите офиси, би могла да бъде направена логична преценка при кандидатстване за сключване на договор на лизинг от определено лице, че неговото заявление ще бъде разгледано именно в този период. Общеизвестен факт е, че сключването на договор, включително и на договор за лизинг, изисква предварително проучване дали кандидатът отговаря на съответните условия, посочени от търговеца, което предполага, че такова може да бъде направено в рамките на работното време, а не по всяко време.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско

възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер на 80 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5598/04.12.2023 г. по НАХД № 9031/2023 г. по описа на СРС, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „БМ лизинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]-115, ет. 9, бизнес сграда „ТАО“, сумата от 80 лв /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.